

ישעיהו פרק מ

(א) נחמו נחמו עמי יאמר אליהם: (ב) דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד ה' כפלים בכל חטאתיה:

(ג) קול קורא במדבר פנו דרך ה' ישרו בערבה מסלה לאלהינו: (ד) כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: (ה) ונגלה פבוד ה' וראו כל בשר יחדו כי פי ה' דבר: (ו) קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כצצי השדה: (ז) בש חציר נבל ציץ כי רוח ה' נשבה בו אכן חציר העם: (ח) בש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: (ט) על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלים הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: (י) הנה אדני ה' בחזק גבוא וזרעו משלה לו הנה שברו אתו ופעלתו לפניו: (יא) פרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: (יב) מי מיד בשעלו מים ושמים בזרת תפן וכל בשלש עפר הארץ וישקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: (יג) מי תפן את רוח ה' ואיש עצתו יודיענו: (יד) את מי נועץ ויבינהו וילמדוהו בארץ משפט וילמדוהו דעת ודרך תבונות יודיענו: (טו) הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: (טז) ולבנון אין די בער וחייתו אין די עולה: (יז) כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו: (יח) ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו: (יט) הפסל נסך חרש וצרף בזהב ורקענו וירתקות קסף צורף: (כ) המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט: (כא) הלאו תדעו הלאו תשמעו הלאו הגד מראש לכם הלאו הבינתם מוסדות הארץ: (כב) הישב על חוג הארץ וישביה פחגבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת: (כג) הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ פתהו עשה: (כד) אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה פקש תשאם: (כה) ואל מי תדמיני ואשנה יאמר קדוש: (כו) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמץ כח איש לא נערך: (כז) למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מהי וימאליהי משפטי יעבור: (כח) הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם ה' בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו: (כט) נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה: (ל) ויעפו נערים ויגעו ובחורים בשול ופשו: (לא) וקני ה' יחליפו כח ועלו אבר פנשרים ורצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:

תענית ב ע"א

משנה: מאימתי מזכירין גבורות גשמים? רבי אליעזר אומר מיום טוב הראשון של חג. רבי יהושע אומר מיום טוב האחרון של חג. אמר לו רבי יהושע הואיל ואין הגשמים אלא סימן קללה בחג למה הוא מזכיר? אמר לו רבי אליעזר אף אני לא אמרתי לשאול אלא להזכיר משיב הרוח ומוריד הגשם בעונתו. אמר לו אם כן לעולם יהא מזכיר: אין שואלין את הגשמים אלא סמוך לגשמים. רבי יהודה אומר הוצור לפני התיבה ביום טוב האחרון של חג: האחרון מזכיר. הראשון אינו מזכיר. ביום טוב הראשון של פסח: הראשון מזכיר.

גבורה:

האחרון אינו מזכיר: **גבורה:** תנא היכא קאי דקתני: מאימתי תנא התם קאי דקתני מזכירין גבורות גשמים בתחית המתים ושואלין בברכת השנים והבדלה בחונן הדעת. וקתני: מאימתי מזכירין גבורות גשמים? וליתני התם מאי שנא דשבקיה עד הכא? אלא תנא מראש השנה סליק דתנן ובחג נידונין על הים. ואידי דתנא ובחג נידונין על הים. תנא מאימתי מזכירין גבורות גשמים. וליתני מאימתי מזכירין על הגשמים: מאי גבורות גשמים? אמר רבי יוחנן מפני שירדו בגבורה. שנאמר: 'עשה גדלות עד אין חקר ופלאות עד אין מספר'. וכתוב: 'הנתן מטר על פני ארץ ושלה מים על פני חצות'. מאי משמע? אמר רבה בר שילא: אתיא חקר חקר מבריתו של עולם כתיב הכא: 'עשה גדלות עד אין חקר' וכתוב התם: 'הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם ה' בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו'. וכתוב: 'מכין הרים בכחו גאור בגבורה'. ומנא לן דכתפלה? דתניא: 'לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו ככל לבבכם' - איזו היא עבודה שהיא בלב? הו אומר זו תפלה.

תהלים פרק סה

(א) למנצח מזמור לדוד שיר: (ב) לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר: (ג) שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו: (ד) דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם: (ה) אשרי תבחר ותקרב ישכן חציריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך: (ו) נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וגם רחוקים: (ז) מכין הרים בכחו גאור בגבורה: (ח) משביח שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים: (ט) וייראו ישיבי קצות מאותותיך מוצאי בקר וערב תרגין: (י) פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תבין דגנם כי כן תכנינה: (יא) תלמיה רנה נחת גודתה ברביבים תמגנה צמחה תברך: (יב) עטרות שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן: ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה: לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו:

איוב פרק ה

(א) קרא נא ה'ש עונך ואל מי מקדשים תפנה: (ב) כי לאויל יהרג כעש ופתה תמית קנאה: (ג) אני ראיתי אויל משריש ואקוב ונהו פתאם: (ד) ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: (ה) אשר קצירו רעב לאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם: (ו) כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל: (ז) כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף: (ח) אוכלם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי: (ט) עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: (י) הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חצות: (יא) לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע: (יב) מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תשיה: (יג) לכד חכמים בערמם ונצת נפתלים נמהרה: (יד) יומם יפגשו חשך וכלילה ומששו בצהרם: (טו) וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון: (טז) ותהי לדל תקנה וזלתה קפצה פיה: (יז) הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס:

איוב פרק ט

(א) ויען איוב ויאמר: (ב) אמןם ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עם אל: (ג) אם יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף: (ד) חכם לבב ואמץ כח מי הקשה אליו וישלם: (ה) המעתיק הרים ידעו אשר הפכם באפו: (ו) המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצו: (ז) האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם: (ח) נטה שמים לבדו ודורך על כמתי ים: (ט) עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן: (י) עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: (יא) הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו: (יב) הן יחתיף מי ושיבנו מי יאמר אליו מה תעשה: (יג) אלוה לא נשיב אפו ותחתי שחחו עזרי רהב: (יד) אף כי אנכי אעננו אבחרה דברי עמו: (טו) אשר אם צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן: (טז) אם קראתי ויענני לא אאמין כי יאזין קולי: (יז) אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם: לא יתנני השב רוחי כי ישבעני ממררים: